

Spáleniště

Tisíce knih, ale co je v nich
Prý jsem potulný blázen, který zpych'
Co neví, co mele, na slámě si stele
Co nabubřele střeží prázdno ve svý citadele

Společnost se mění od spoda a není náhoda
Že všechny minority mají svoje priority
Ale mohou z nich slevit, když seš ochoten se dělit
A pro touhu vyniknout nás ni prorok není sto stmelit

Ty vidíš pouhý klobouk, nevidíš v hroznýši slona
Zapomínáš na slova Emersona:
„Knihy, které spálily, osvítily svět“
Tak hlavu vzhůru a hurá vpřed

Zameť svůj práh, změň sebe, změníš svět
Buď sám světlem v tmách slýchám kolik let
Ale i když jsem změnil a i ostatní jsou jiní
Pořád jsme čím dál víc všichni vinní

Viny svých předků, rodů i činů
Každý sám neseme svou staletou vinu
Má bedra, můj kříž i zátylek tíží
Tisíce let otroky, co se jen vzájemně kříží

Proč vidíš v každém svého nepřítele?
Společnost, pravda, tvoří činitele a dělitele
Řekni si, kdo jsi, a zda jim chceš dál být
Zda chceš v zápalu shořet anebo pomalu hnít

Z proslých dnů vzpomínky dědíš, že stále něco nevíš
Zdá se čím dál víc marnější napravit křivdy včerejší
Stále v spáncích buší a v lebi se třístí
Že ty nejsi genius ni vůdce generace příští

Bydlíš v domě, cos nepostavil, jíš, cos nepěstoval
Po mořích ses neplavil, bratrství nezvěstoval
Víš, že jsi k ničemu, figurka na cizím hřišti
Tak si nehraj, že jsi nejchytřejší na tomhle spáleništi

Jsi jen osel, co jde k zániku s cizím nákladem
Oč se snažit, všichni stejně umřem'...tak jdi příkladem!